

telnescă într'o depărtare de mai multe mii de leghie de patria lor. Când Claus află quod emigranții nostri obținusero de la guvernă permissiunea de a se stabili pe țermii riului Gigitonhonha, le arrêtâ o mare bucuriă pentru fericirea lor; fiind-quod cunosceà pe deplină fertilitatea aquestor ținuturi, pe quarî le străbătusse în expedițiunile salle. Apoi ellu le đisse quod, daqua ar obține congediulă, ar cere de la guvernă o bucată de pământu spre a se stabili și ellu acolo; quodci eră născutū agricultorū, și nu cunosceà nicī o meseriă mai fericită și mai onorabilă dequātū aquésta.

« Peste șesse luni voiū fi liberū, le đisse ellu; și, daqua sórtea mă favorisă, voiū veni să mă aședū pe lūngō dumneavóstră, unde-mī voiū face o colibă, spre a viețui liniștitū.

— Pentru que nu-ī cerī pământ chiar de acum? illū întrebă Riemann. Fiind-quod-ți place agricultura, cată să-ți vină greū cu viețta de soldatū. Înquātū pentru mine, n'așū fi voit nicī-o-dată să schimbū aratrulū pe spadă, și fii mei aū aqueeășī applecare.

— Que, mai ai și alți fii afarō de aquesta? illū întrebă Claus, arrêtând pe Wilhelm.

— Vai! da, respunse Riemann, scoțând unū